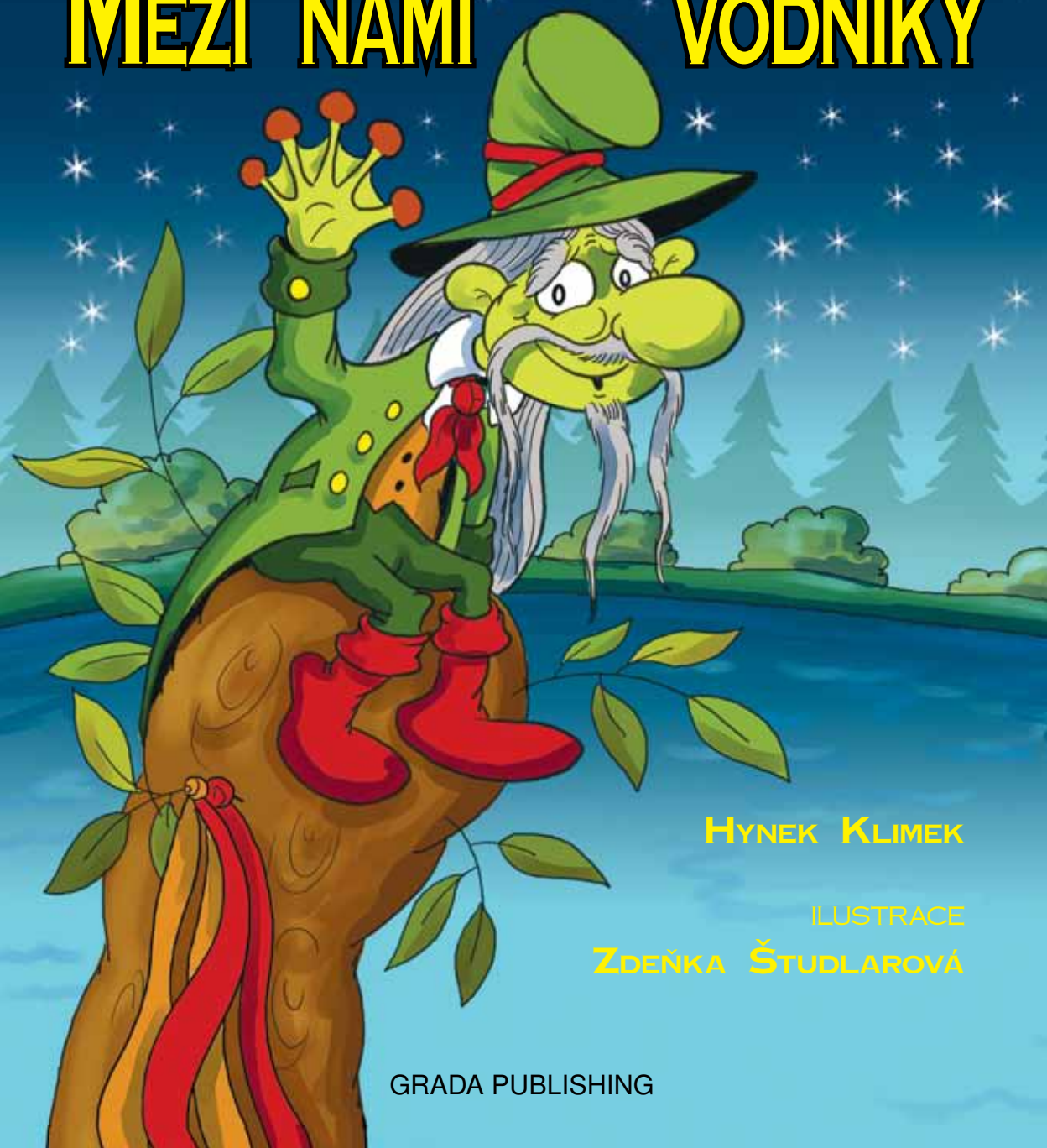

STRASIDLÁŘ

MEZI NÁMI

VODNÍKY

HYNEK KLIMEK

ILUSTRACE

ZDENKA ŠTUDLAROVÁ

GRADA PUBLISHING

Hynek Klimek

STRAŠIDLÁŘ

Mezi námi vodníky

Ilustrace Zdenka Študlarová

TIRÁŽ TIŠTĚNÉ PUBLIKACE:

Vydala Grada Publishing, a.s.
U Průhonu 22, 170 00 Praha 7
obchod@grada.cz, www.grada.cz
tel. +420 234 264 401, fax: +420 234 264 400
jako svou 4813. publikaci

Odpovědná redaktorka Magdaléna Jimelová
Jazyková úprava Tamara Kajznerová
Návrh obálky Zdenka Študlarová
Grafická úprava a sazba Jan Šístek
Počet stran 64
První vydání, Praha 2012
Vytiskly Tiskárny Havlíčkův Brod, a.s.

© Grada Publishing, a.s., 2012

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

ISBN 978-80-247-4215-1

ELEKTRONICKÉ PUBLIKACE:

ISBN 978-80-247-8040-5 (ve formátu PDF)
ISBN 978-80-247-8041-2 (ve formátu EPUB)
ISBN 978-80-247-8042-9 (ve formátu MOBI)

OBSAH

Průvodce se představuje	5
Vodnice rády vaří	7
Zázračný chleba od vodnice	10
O dušičkách v hrnečcích	13
Jak chodské děvče převezlo vodníka	17
Soužití vodních víl s lidskými mládenci neklape	20
Jak je to s vodníky	26
O vodníkovi a vodníčatech z Podskalí	31
Vodník za vodníkem	36
Další a další vodníci	41
Vodnické historky	46
Vodníková pomsta	51
O děvčeti podvedeném dušičkou	53
Přízraky z močálů a bažin	57
Jak pohanská modla plašila ryby	60
Bůh moří Neptun vodníkům nevládne	62

PRŮVODCE SE PŘEDSTAVUJE

Přišli za mnou, abych vám vyprávěl. Což o to, vyprávím rád a hodně toho pamatuji. Vždyť mi už táhne na třetí stovku let. Řada mých vrstevníků je praprapra a ještě několikrát pradečů. Já tolik potomstva nemám, do manželství jsem se totiž nehrnul jako oni. I když rusalky se mi líbily, sotva jsem trochu odrostl kolébce. Zvlášť ty dlouhonohé, ale dal jsem na tátu, že se nemá nic uspěchat.

Jsem takový koumavý, dneska by se řeklo studijní typ. Dost jsem cestoval. Chtěl jsem poznat svět, hlavně všechno, co se týká vody. Vždyť voda je můj živel. Inu, ještě jsem vám neřekl, že jsem vodník. Jmenuji se Puškvorec a své podvodní hospodářství mám kolem jedné tůně na horním toku Vltavy, kousek od kláštera Zlatá Koruna.

Naproti němu je na protilehlém břehu velké vodácké tábořiště. V létě je tam spousta vodáků, já pro ně ale nejsem

nebezpečný. Zásadně nikoho netopím. I když mi někteří z nich, kteří se neumějí k řece a přírodě chovat jak se patří, jdou pořádně na nervy. Takové však obvykle jen vystraším tím, že jim rozkývnu loď. Převrátím ji ale jen málokdy. To už mě její posádka musí pořádně naštvat.

Pak ale dávám pozor, aby se všichni dostali v pořádku na břeh. Dostatečným trestem je, že se vymáchají a zchladí si hlavy.

Svět se mění a změnili jsme se i my, vodníci. Málokterý z nás chce dnes ještě někoho utopit. Spíše pomůžeme tonoucímu na břeh, jsme-li náhodou nablízku. Je to s námi podobné jako s lidojedy. Na ty už také ve světě téměř nenarazíte a někteří z jejich potomků studují na vysokých školách. Řada z nich patří ke vzdělcům a velice citlivým lidem.

My vodníci to ovšem se školami nemáme takové jako lidé. Dočetl jsem se sice, že několik vodníků do těch lidských chodilo, ale to jsou naprosté výjimky. U nás je to tak, že do všeho, co je třeba, zaučí malého vodníka jeho táta. A máme uči zase vodnické holky. Případně mohou někdy vypomoci dědové, pradědové a další příbuzní. Já měl štěstí, že už děda i táta byli velice sečtělí. Dědeček se totiž jednou při povodni dostal k rozsáhlé knihovně. Velká voda mu přímo do příbytku zanesla spoustu knih, učených i zábavných. Nejprve si v nich jen tak listoval, ale pak se dal do čtení a většinu jich přečetl.

Hodně si z toho zapamatoval. K četbě knih pak vedl mého tátu a ten zase mne. Číst mě naučil brzy a já pak knihám úplně propadl. Zatímco jiní malí vodníčkové, když neměli co na práci, dováděli s rybami anebo okukovali koupající se děvčata, já ležel v knihách. Když jsem přečetl všechny, co jsme měli doma, sháněl jsem se po dalších. Nejraději se zabývám naší vodnickou historií, ale zajímá mě i ta lidská. A to se mi vyplatilo, protože teď vám mohu o všem zasvěceně vyprávět.

